


POSEDÂND PORȚILE

VRĂJMAȘULUI

 Bună dimineața, tuturor. Și mă bucur să fiu din nou înapoi în această dimineață la tabernacol, pentru a mă ruga pentru oamenii bolnavi astăzi. Este, de obicei, încercăm să intrăm, din când în când, și—și să ne rugăm pentru oamenii care vin înăuntru din diferite locuri, pentru rugăciune.

Și acum vom pleca destul de curând, acum, pentru adunările din California și Coasta de Vest. Și noi desigur solicităm rugăciunile voastre, ca Dumnezeu din Cer să fie milostiv cu noi acolo și să ne dea servicii mărețe.

Doar am ajuns înăuntru, ieri, sau seara trecută, adică, târziu. Și ieri a fost una dintre cele . . . Ei bine, alaltăieri și ieri a fost una dintre marile zile cu litere roșii din viața mea. Acolo, eu cunosc cel puțin doi oameni, sau trei, din clădire care erau martori a coborării Domnului, ieri. Și un lucru mare, minunat a avut loc, care eu nu am timp în dimineața aceasta să vi-l spun. Dar poate duminica următoare dimineața, înainte să plecăm, eu poate am timp, în Mesaj, să—să vă spun. Dacă Domnul va voi, eu voi fi aici, cel puțin să mă rog pentru bolnavi, duminică dimineața. S-ar putea să vrem să plecăm pe la amiază, dacă este posibil, pentru întâlnirile din San Jose în San Jose, California. Și dacă aveți ceva oameni în jur, pe Coasta de Vest acolo, care, noi credem, că va fi poate ora care am așteptat-o, așa de mult, schimbarea în slujba mea care vine. Și ea este așa de aproape, eu m-am gândit că urma să se întâmple ieri. Și eu cred că aceasta va fi imediat acum, și ea va fi cu mult dincolo de orice noi am văzut sau auzit vreodată, până acum. Acum, amintiți-vă, aceea este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Vedeți? Și astfel noi doar o așteptăm, oricând.

Și noi urmează să avem adunarea acum la terenul târgului. Eu cred că aceea este corect, nu-i așa, Gene? La terenul târgului la San Jose, California. Și va fi o adunare de zece zile, începând pe 20, până pe 29, la—la San Jose. Acum, doar amintiți-vă de noi, și rugați-vă pentru noi.

Acum noi avem cam, dacă ieșim în timp, cam o oră și jumătate acum, că noi vom începe serviciile noastre pentru rugăciune pentru bolnavi și aducerea Cuvântului. Am ales, în dimineața aceasta, un pasaj mic de Scriptură, două locuri în Biblie, despre care să vorbesc.

Dar, înainte să vorbim, să ne plecăm capetele doar un moment, pentru rugăciune.

² Prea milostivule Dumnezeu, noi cu umilință ne apropiem de tronul Tău de har în dimineața aceasta, ca copii nevrednici, dar venim cu o credință nealterată în Dumnezeu, care ne-a fost dată de Duhul Sfânt, și Prezența Lui veșnică e cu noi, și printr-o promisiune prin Domnul Isus, că dacă noi am veni smeriți și am cere orice în Numele Lui, ni se va admite cererea noastră. De aceea, nu ne uităm înapoi la meritele noastre, deoarece noi nu avem așa ceva, ci ne uităm înapoi la meritele Calvarului, unde harul nostru ne-a fost dat gratuit de Fiul lui Dumnezeu. Și noi abia putem reține lacrimile care ar curge jos pe gâturile noastre, când ne gândim la noi, oamenii nevrednici, și cum că prin harul Lui acolo la Calvar El a făcut aceea pentru noi, ca noi să putem fi aduși așa de aproape de Dumnezeu, chiar de relație. Iar acum noi suntem fii și fiice a Lui.

³ Și noi venim în dimineața aceasta, Doamne, sub acest acoperiș mic, să ne dedicăm înșine, și pentru serviciu, mărturisindu-ne păcatele, și—și în închinare Divină. Noi nădărdim că Tu vei fi cu noi și ne vei da o înțelegere spirituală a venirii Tale apropiate, ca noi să ne putem pregăti inimile zilnic pentru acel eveniment mare care a fost așteptat de mii de ani. Într-adevăr toată natura geme, plânge să fie eliberată. Și duhurile noastre în noi, Doamne, mărturisesc constant, că, „Noi suntem pelerini și străini, și acesta nu este căminul nostru, ci noi căutăm o Cetate al Cărui Ziditor și Făcător este Dumnezeu.” Noi așteptăm după acel timp mareț să vină.

⁴ Doamne, noi am lua seama că aceste adunări, când ne adunăm aici, ne rugăm pentru copiii Tăi care sunt bolnavi și suferinzi. Și noi îți cerem să Te întâlnești cu noi astăzi într-un mod foarte special, să vindeci toate bolile și afecțiunile dintre noi. Și s-ar putea, Doamne, ca această promisiune despre care tocmai am vorbit anterior, în întâlnirea cu Tine de ieri, acolo, imediat după ce s-a luminat de ziuă, și cum Tu ai confirmat-o iar și iar. Și noi simțim că ora este foarte aproape. Și fie ca aceasta să fie ziua, Doamne, când se va întâmpla, că Tu vei schimba slujba, Doamne, în ceva care va fi mai grațios pentru poporul Tău.

⁵ Și acum, Tată, Dumnezeule, noi nu ne-am ruga numai pentru aceștia de aici, ci pentru acei de pe întinderea întregii lumi, care sunt în nevoie, și spiritual și fizic. Dă-le lor, O Doamne, dorințele inimilor lor, deoarece copiii Tăi se zbat în aceste zile. Apăsarea dușmanului este așa de tare, dar Tu ești mai tare. Căci este scris, „Mai mare este Cel care-i în voi decât cel ce este în lume.” Prin aceasta noi biruim. Vorbește-ne prin Cuvântul Tău scris. Și când plecăm în această dimineață, fie ca noi să spunem ca cei care au mers din Emaus, „Nu ne ardeau inimile în noi așa cum El ne vorbea pe drum?” Noi o cerem în Numele lui Isus, Care a dat promisiunea. Amin.

⁶ Eu citesc acum din două locuri în Cartea Genezei. Unul din ele se află în al 24-lea capitol, începând cu al 56-lea verset, sună

astfel.

Și el le-a zis, Nu mă opriți, văzând că DOMNUL mi-a dat izbândă în călătoria mea; lăsați-mă să plec să pot merge la stăpânul meu.

Și ei au zis, Noi vom chema fata, să aflăm din gura ei.

Și ei au chemat-o pe Rebeca, și i-au zis, Vrei să mergi cu acest om? Și ea a zis, Eu voi merge.

Și ei au trimis-o pe Rebeca cu a ei sor- . . . sora lor, și doica ei, și slujitorul lui Abraham, . . .

Și ei au binecuvântat-o pe Rebeca, și i-au zis, Tu ești sora noastră, să fii mama a mii de milioane, și lasă ca sămânța ta să stăpânească poarta celor care îi urăsc.

7 *Și în Geneza 22, al 15-lea verset, noi citim.*

Și îngerul DOMNULUI l-a chemat pe Abraham din cer a doua oară,

Și i-a zis, Pe Mine însumi am jurat, zice DOMNUL, căci deoarece tu ai făcut acest lucru, tu nu ai cru- . . . cruțat pe fiul tău, singurul tău fiu:

Căci în binecuvântare Eu te voi binecuvânta, și în înmulțire eu îți voi înmulți sămânța ta ca stelele . . . cerului, și ca nisipul . . . pe malul mării; și sămânța ta va posedea poarta dușmanului lui;

Și în sămânța ta toate neamurile pământului vor fi binecuvântate; căci tu ai ascultat de vocea mea.

8 Acum fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvintelor Lui. Acum mi-ar place să iau, dacă ar trebui să fie numit un text, subiectul meu în această dimineață, întâi, este, „Încercare înaintea porților promise.” Și subiectul este: *Posedând Porțile Vrăjmașului.*

9 Dumnezeu l-a pus la încercare pe patriarh, pentru că îi făcuse o promisiune. Și când Dumnezeu face o promisiune, El vrea să fie sigur că această persoană este vrednică de promisiune, înainte ca El să împlinească ce El a spus sau ce El promite. Astfel lui Abraham i-a fost promis că prin sămânța lui toată lumea va fi binecuvântată, că el va avea un fiu. Și, acest fiu, din el va ieși o Sămânță care va binecuvânta tot pământul. Și Abraham, când promisiunea i-a fost dată, era în vârstă de șaptezeci și cinci de ani; și Sarah, nevasta lui, era în vârstă de șizeci și cinci de ani. Dar Biblia ne spune că Abraham nu s-a clătinat la promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință, ci a fost tare, dând laudă lui Dumnezeu. Și Dumnezeu, în repetate rânduri, l-a încercat, dar el a venit la acel test final înainte ca binecuvântarea să se întâmple.

10 Și acela-i felul cum este cu toată Sămânța lui Abraham. Dumnezeu ne dă acel test final chiar înainte ca El să dea promisiunea. Și dacă ar fi posibil, aș vrea să spun ceva aici,

personal, dar eu voi reține asta. Acel test final, să vadă cum veți reacționa asupra lui. Și când El i-a dat lui Abraham această încercare, El l-a găsit pe Abraham tot așa de adevărat cum era el când a început. Ce binecuvântare ar fi în dimineața aceasta dacă noi care luăm promisiunea Lui de vindecare am sta tot așa de adevărați precum am stat când ne-am ridicat aici și am acceptat-o. Indiferent de ce a spus doctorul, stăm tot la fel de adevărați.

¹¹ Și când el a făcut aceasta, și niciodată nu și-a cruțat propriul lui fiu, ci a fost gata să înfigă cuțitul în pieptul lui Isaac, să-și distrugă mărturia. El a mărturisit, peste tot pământul cunoscut cu care a fost familiarizat, că el urma să aibe acest fiu. Și atunci când a venit fiul, i s-a cerut să se întoarcă invers, și să distrugă singura speranță pe care o avea el ca mărturia lui să fie împlinită. Și când Dumnezeu a văzut că el a fost loial acelei credințe pe care o avea în Dumnezeu, Dumnezeu a privit din ceruri și a spus, „Eu am jurat pe Mine însumi că te voi binecuvânta și te voi înmulți, și sămânța ta va poseda poarta dușmanului lui.” Ce promisiune!

¹² Și Rebeca, care urma să fie mama acestui fiu important, promis, așteptat, când ea a fost chemată la testul final al unui om străin pe care niciodată nu l-a văzut mai înainte, numai că ea a văzut lucrarea Duhului Sfânt. Și când părinții ei nu se puteau hotărî pe deplin dacă ea să meargă cu acest străin sau nu, să fie nevasta unui bărbat pe care ea niciodată nu l-a văzut, ea a fost adusă la încercarea finală. „Noi vom aduce fata și o vom lăsa pe ea să vorbească. Noi vom auzi din gura ei dacă ea va merge, da sau nu.”

¹³ Acela-i felul cum este adus la toată Sămânța lui Dumnezeu. Trebuie să fie gura voastră. Dumnezeu vrea să audă de la voi.

¹⁴ Deci când ea a fost pusă la încercare, ea nu a ezitat nici un minut. Ea a zis, „Eu voi merge.” Îmi place asta. Nu, „Lăsați-mă să mă hotărâsc. Lăsați-mă să o mai studiez.” Ea era pe deplin convinsă. Aceia sunt oamenii pe care-i poate folosi Dumnezeu, când sunteți pe deplin convinși că Dumnezeu își va ține promisiunea. A zis, „Eu voi merge.”

¹⁵ Și poporul ei atunci, așa de unși, poate nu au știut-o, dar ei au profetit în timp ce și-au pus mâinile peste sora lor, și fiica lor; această fată frumoasă, Evreică tânără, așa cum au pus-o pe cămilă și au trimis-o într-o țară străină, printre oameni străini. Dar acolo era Ceva peste ei. Ei au zis, „Lasă ca sămânța ta să stăpânească poarta vrăjmașilor lor. Tu să fii mama a mii de milioane.”

¹⁶ Și, astăzi, rasa aceea de oameni și poporul lui Dumnezeu sunt răspândiți de la mare la mare, în jurul lumii. În învierea aceea ei vor fi ca stelele Cerului, ca luminile acelea strălucitoare care-și iau poziția, așa cum străbat cerul. Și când ei vin, ei vor fi ca mările lângă... sau nisipul lângă malul mării. Vor fi mii de milioane de ei.

¹⁷ „Sămânța ta va poseda poarta vrăjmașului ei.” Acela este jurământul promis a lui Dumnezeu, „Sămânța lui Abraham.”

Apoi, prin Duhul Lui Sfânt, văzând că mama urma să fie parte din fiul, de asemenea, deoarece ei sunt parte din trup. Atunci, Duhul Sfânt lucrând prin oamenii aceștia, a zis, „El. . . Lasă ca Sămânța ta să stăpânească poarta vrăjmașului.” Atunci, Dumnezeu jurând că El va poseda poarta vrăjmașului, atunci în ce poziție pune aceea Biserica Dumnezeului cel viu?

¹⁸ Noi suntem Sămânța lui Abraham. Căci, noi, fiind morți în Cristos, noi suntem, devenim Sămânța lui Abraham și suntem moștenitori cu el, sub aceeași promisiune jurată. Noi suntem Sămânța lui Abraham, și suntem moștenitori ai fiecărei promisiuni care i-a fost dată lui. Dar când vin încercările, acolo este unde noi eșuăm. Dar eu nu cred că Sămânța adevărată a lui Abraham va eșua. Ei vor sta tot așa de galant și loiali cum a stat Abraham.

¹⁹ Acum noi vedem că Dumnezeu nu poate spune ceva sau—sau să facă vreo promisiune numai dacă El o va împlini. El trebuie să facă acest lucru pentru a fi Dumnezeu. Cu ani mai târziu, când același popor, poporul promis, sămânța lui Abraham erau în călătoria lor, mergând într-o—o țară promisă, acolo era o poartă care i-a stat, și s-a ridicat împotriva lui, și acesta era propriul lui frate, Moab, care a zis, „Tu nu vei trece prin țara mea. Eu voi avea grijă ca tu să nu treci prin țara mea.”

²⁰ El a zis, „Dacă vacile noastre vor mânca ceva din iarba ta sau dacă vor bea ceva din apa ta, noi îți vom plăti pentru ea.”

Dar el a zis, „Tu nu vei trece prin această țară.”

²¹ Dar promisiunea lui Dumnezeu a rămas valabilă. Astfel ei au mers și și-au adus profetul lor, Balaam, și l-au adus jos să blesteme poporul. Și iată ce a zis el. Ei au încercat să-i arate cea mai rea parte a sămânței binecuvântate, dar Dumnezeu i-a arătat partea cea mai bună a ei. El a zis, „Oricine blestemă pe Israel va fi blestemat, și oricine îl binecuvântează va fi binecuvântat.” Și barele au fost lăsate jos și Israel a trecut câmpiile. Dumnezeu a promis că el va poseda poarta dușmanului lui.

²² Mai târziu, cu anii, a venit unul cu numele de Daniel, care era în linia acestei Sămânțe Regale, și în linia promisiunilor, deoarece el era Sămânța lui Abraham. Și Dumnezeu l-a ales înainte de întemeierea lumii, să fie profetul Lui, și el a trăit galant și el a trăit loial. Și chiar într-o țară străină, el a hotărât în inima lui, „Eu nu mă voi întina cu ei.” Aceea este Sămânța reală a lui Abraham; trăind într-o țară care este diferită, locuind printre oameni care sunt diferiți, dar totuși galant față de acea promisiunea. „Eu nu mă voi întina cu ei. Eu voi sta adevărat.”

²³ Dumnezeu l-a pus la o încercare așa cum a făcut cu tatăl lui, Abraham. Și împăratul a zis, „Tu ori vei fi ca unul dintre noi și

te vei închina în felul cum ne închinăm noi, sau eu te voi arunca într-o groapă plină cu lei flămânzi.”

24 Daniel, ca și Abraham tatăl lui, a zis, „Tu poți să mă arunci în groapa leilor, dar eu nu mă voi apleca la nici unul din chipurile tale. Eu nu voi lua religia ta formală. Eu voi sta adevărat lui Iehova.”

25 Și acolo a venit confruntarea atunci. Împăratul și-a ținut promisiunea și l-a luat pe profet, sau a pus să-l ia și să-l arunce în groapa cu lei. Și când leii, dușmanii lui Daniel, s-au repezit spre profet, Dumnezeu și-a ținut promisiunea Lui. El a posedat poarta dușmanului lui. Dumnezeu a pus un Înger acolo înaintea acelor lei, și a luat poarta. Dumnezeu Își ține promisiunea. „El va posedea poarta vrăjmașului lui.” Dumnezeu a zis așa.

26 Atunci mai erau încă trei acolo jos care s-au angajat loiali cauzei, care au fost cu adevărat Sămânța lui Abraham, și acela era Șadrac și Meșac și Abednego, și ei au fost puși la încercare. Și ei au zis, „Dacă nu vă aplecați când auziți harfele cântând și trâmbițele sunând, dacă nu vă aplecați la religia noastră, și să ieșiți din lucrurile acelea pentru care voi stați! Și voi sunteți total greșiți, oricum. Religia voastră nu este mai mult decât a oricare altuia.” Nu auzim noi aceea tot timpul? Dar religia lui Isus Cristos este diferită. Puterea învierii Lui este diferită. Noi suntem un popor diferit, un popor deosebit, o preoție regală. Dumnezeu face deosebirea.

27 Dar când ei au zis, „Voi trebuie să deveniți unul din noi.” Ar fi fost în ordine cu Șadrac și Meșac și Abednego dacă ei au vrut să devină unul din ei, dar ei niciodată să devină unul dintre străini. Acum, ei au zis, „Dacă voi nu o faceți, noi avem o ușă aici la un cuptor, care o putem deschide și să vă aruncăm în el, și voi veți dori să fi devenit unul din noi.”

28 Ei și-au amintit promisiunea. Ei i-au mărșăluit drept în jos spre cuptorul aprins. Și când ei au deschis ușa și i-au aruncat în flăcări, vrăjmașul lor care i-ar mistui, ei au posedat porțile vrăjmașilor lor. Dumnezeu a trimis pe Fiul Lui în flăcările acelea de foc și a răcorit brizele, și a vorbit cu ei în timp ce ei erau acolo înăuntru. Promisiunea lui Dumnezeu a ținut adevărată. Ei au posedat poarta vrăjmașului. Încercați întâi, apoi ei au posedat poarta vrăjmașului.

Nu a fost Isus Care a făcut promisiunea? „Dacă voi aduceți măcar supărare la unul din acești micuți, era mai bine pentru tine să îți se atârne de gât o piatră de moară și să te îneci în adâncul mării. Nici măcar să nu aduceți o supărare la acești micuți care cred în Mine. Și aceste semne vor urma pe cei ce cred în Mine.”

29 El a făcut o deosebire. El a făcut o arătare a celor care au crezut și a celor care nu au crezut.

Acolo, întotdeauna, există trei grupuri de oameni, acela este: necredinciosul, credinciosul prefăcut, și credinciosul. Dar Dumnezeu are o cale de a dovedi cine este un credincios. Credinciosul acela stă ferm pe ce spune Dumnezeu a fi Adevărul. Da.

³⁰ Era Ilie, Tișbitul, când s-a ajuns la o confruntare, încât el a crezut că el era singurul în națiune care încă mai trăia pentru Dumnezeu. Și împăratul urma să-l pună sub un proces. Și ei l-au persecutat. Și acea micuță, regină vopsită, cu numele de Izabela, i-a amenințat viața. Și când s-a ajuns la confruntare, Ilie a posedat porțile vrăjmașului lui și a întors toată națiunea iarăși înapoi la Dumnezeu. Dumnezeu Își ține promisiunea.

³¹ Era Moise, după ce a fost de asemenea în linia acestei Sămânțe regale, Sămânța lui Abraham, că atunci când el a fost trimis jos în Egipt, să izbăvească pe copiii lui Israel; și Dumnezeu i-a dat semne și minuni să înfăptuiască, și să lovească pământul, și să aducă broaște, și pucei, și întuneric, și grindină, și ploaie, și foc, și a făcut toate aceste miracole. Totuși, când el i-a condus afară prin mâna lui Iehova, a venit un timp când el a întâlnit poarta între el și țara promisă. Acolo era Marea Roșie, o barieră peste drum. Ei erau îngrădiți de armata lui Faraon, de munți, de deșerturi și de Marea Roșie. Dar Moise a pășit înainte și a posedat poarta vrăjmașului lui, și a traversat Marea Roșie, cu încălțăminte uscată, ca și cum ar fi umblat pe un drum plin cu praf. „El va poseda poarta vrăjmașului.” Dumnezeu a zis așa, și asta e tot.

³² A fost numai cu câțiva ani mai târziu când au venit încercările, și biserica a fost toată zguduită, după cum este așa de ușor pentru o adunare de oameni să facă când ceva doar nu pare să se întâmple în felul cum ar trebui să fie. Dumnezeu o face în felul acela. Dumnezeu aduce tensiuni în biserică, „Fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie încercat, și dovedit, și testat.” El lasă boala să vă lovească. El lasă bolile să vină peste voi, să vă încerce și să vă dovedească, să arate lumii că voi sunteți într-adevăr Sămânța lui Abraham. El o permite prin voia Lui Proprie. El permite dezastre. El permite ca prietenii să se întorcă împotriva voastră. El permite toate lucrurile acestea, și-l dezleagă pe Diavolul, să vă ispitească. Și el face totul, în afară de a-ți lua viața. El te-ar putea arunca într-un pat de suferință. El ar putea întoarce vecinii împotriva ta. El ar putea întoarce biserica împotriva ta. El poate face aproape orice lucru, și este voia lui Dumnezeu ca el să o facă. Noi suntem învățați că aceasta este mai scumpă decât aurul, pentru noi.

³³ Ce spuneți despre Abraham cu Isaac, pe munte, acela căruia i-a fost dată promisiunea? Și prin loialitatea lui și cunoștința lui, și credința lui în Iehova, este prin aceea, și numai prin aceea, că Dumnezeu s-a uitat jos și a zis, „Sămânța lui va poseda porțile. Eu am jurat pe Mine însumi că Eu voi face aceste lucruri.” Nu

exista nici unul mai mare pe care El putea jura, dar El a jurat pe Sine însuși.

Atunci, dacă El a lăsat ca Abraham să fie încercat până la punctul acela final, El trebuie să vă încerce pe voi și pe mine pentru acel moment final, acel timp de decizie când totul este departe de tine. Tu trebuie să stai singur acolo. Aleluia! Asta este.

³⁴ Stai singur. Mergi acolo afară și zici, „Chiar dacă El mă ucide, totuși mă voi încrede în El.” Acea este Sămânța lui Abraham. Acela-i Cel ce dă promisiunea. „Nu contează ce spun restul dintre ei, ce fac restul dintre ei; căci eu și casa mea, noi vom sluji pe Dumnezeu.” A zis, „Dacă ceilalți spun, „Nu este nimic cu experiența. Este o grămadă de agitație”; căci eu și casa mea, noi vom sluji lui Dumnezeu.”

Și îmi place să iau parte cu Pavel chiar aici, și să zic, „În calea care se numește ‚erezie’ așa mă închin eu Dumnezeului părinților noștri.”

„Deși vor fi bârfitori care vin în biserică, deși vor fi sucitori, și deși vor fi tot felul de profeți falși și tot felul care vin în biserică printre oameni, și în vecinătate și totul; dar cât despre mine și casa mea, noi vom sluji Domnului. Chiar dacă toți dintre ei nu mai vin, și chiar dacă biserica devine rece, indiferentă, eu și casa mea, vom sluji Domnului. Chiar dacă s-a făcut rugăciune pentru cineva și nu s-a făcut sănătos; aceea nu are nimic de-a face cu asta; căci eu și casa mea, noi slujim Domnului.” Testările și încercările.

³⁵ Oamenii nu sunt infailibili, dar Dumnezeu este. Omul, voi vă puneți gândul la un om, el va face o greșeală. Poate nu cu voia, dar el o va face. Dumnezeu permite ca el să o facă așa ca El să poată să vă scuture credința de la om. Credința noastră nu este în înțelepciunea omului, ci în puterea învierii lui Isus Cristos. Acolo este unde adevărata Sămânță a lui Abraham își odihnesc promisiunea lor. Pentru că, ei pot fi Sămânța lui Abraham numai atunci când primesc Duhul Sfânt. Fără Duhul Sfânt ei nu sunt Sămânța lui Abraham. Aceași credință care era în Abraham vine în credincios. Nu contează ce are loc sau cât e de contrar, credinciosul mășăluiește drept înainte.

³⁶ Iscoadele s-au întors înapoi și au zis, „Oh, este—este nebunie să încercăm. Nu este nevoie să mergem mai departe, deoarece oamenii aceia sunt așa de uriași acolo. Și ei au guverne mari, și ei—ei au sulite, și, păi, noi chiar arătăm ca lăcustele pe lângă ei.”

³⁷ Eu nu știu, dar eu sunt convins să cred aici că Iosua era doar un mic micuț pipernicit, doar un mititel, ins mic. Eu îl pot vedea sărind sus, pe—pe un fel de cutie, și a zis, „Bărbați și frați,” la două milioane de oameni, „noi suntem mai mult decât în stare să-i luăm.” Vedeți? De ce? Acolo era o Sămânță a lui Abraham. Dumnezeu a dat promisiunea. Acea era posesia

lor. Dumnezeu a dat promisiunea. Nu contează ce era opoziția, Sămânța adevărată a lui Abraham a zis, „Noi putem să o luăm deoarece Dumnezeu ne-a dat-o nouă.”

³⁸ Acolo stați voi în dimineața aceasta. Acolo stă Biserica Dumnezeului cel viu. Mie nu-mi pasă ce spune oricare altul, ce spune doctorul, ce este orice, ce spune necredinciosul, noi putem mai mult decât să facem față la orice apare. Noi suntem Sămânța lui Abraham, și noi vom poseda poarta dușmanului nostru, nu contează ce este dușmanul. Dumnezeu a dat promisiunea. Acea era a lor, posesiunea lor.

³⁹ Vindecarea este posesiunea voastră. Salvarea este posesia voastră. Duhul Sfânt este posesia voastră. Și există mari, mii de predicatori și așa mai departe în țară astăzi, care zic, „Acea nu este așa.” Dar Sămânța lui Abraham știe că este așa. Ei se avântă direct înăuntru și posedă porțile dușmanului. Dumnezeu a spus că o vor face. Ei cred asta pentru că este o promisiune. „Sămânța lui va stăpâni poarta dușmanului.” Acum voi veți trece prin examene, încercări.

⁴⁰ Și Iosua a stat acolo, loial. Micuțul ins a spus, „Mie nu-mi pasă cât de mari sunt. Mie nu-mi pasă ce fel de suliță au ei, cât de mari sunt zidurile cetăților lor, și cât de mare este. Promisiunea noastră este, că, Poarta va fi posedată de Sămânța copiilor lui Dumnezeu, și noi vom merge acolo să îi luăm. Noi suntem mai mult decât deopotrivă cu ei.” Oh, aceea este Sămânța adevărată.

⁴¹ Mulți dintre ei care au fost născuți, sămânță naturală, au zis, „Noi doar nu o putem face. Nu este nevoie să încercăm. Vedeți, suntem depășiți numeric. Suntem întrecuți în clasă; suntem totul.” Nu contează, el nu ar . . . Ei se uitau la . . . ce a văzut ochiul. Și Iosua se uita la ce a spus Dumnezeu.

⁴² Sămânța lui Abraham nu se uită la nici unul din lucrurile naturale. Ei se uită la ce a zis Dumnezeu. Acea este promisiunea. Cum ar fi dacă Abraham s-ar fi uitat la natural? La o femeie în vârstă de o sută de ani . . . Nouăzeci, avea ea. Și el era de o sută. Și a trăit cu ea de când ea era o fetiță, și el era un băiețel, și fără sămânță. El nu s-a uitat la lucrurile acelea. El a zis că el a socotit lucrurile acelea ca și cum ele nu erau, căci el s-a uitat numai la ce a spus Dumnezeu. „Eu te voi binecuvânta, Abraham, și Eu îți voi da sămânță prin Sarah.” Și el a crezut asta. Voi nu vă uitați la opoziție. Noi ne uităm la ce a spus Dumnezeu. Dumnezeu a spus-o, asta o stabilește.

⁴³ Astfel atunci când el a venit jos la Iordan, când Iosua a fost făcut comandantul-șef al armatei, și ei au venit jos până chiar la marginea apei și puteau privi dincolo și să vadă Ierihonul. Dar, între ei, când Iosua și-a avut armata pregătită, acolo era o poartă. Poarta aceea era numită Iordan.

Dar promisiunea lui Dumnezeu este bună la fiecare poartă. Nu contează ce poartă este, promisiunea lui Dumnezeu este bună. „El va poseda porțile dușmanului lui.” Aceea o stabilește.

Când el a venit jos la Iordan în dimineața aceea, poate, eu voi crede că diavolul avea nori de furtună atârând peste tot, apele mari noroioase rostogolindu-se în jos, câmpiile erau cuprinse de un potop. Oh, ce timp de ispitire! Dar Iosua a zis, „Pregătiți-vă, voi veți vedea Gloria lui Dumnezeu.” Și ei s-au sfințit și s-au pregătit, pregătindu-se când totul se părea a fi contrar. Dar aceea era Sămânța lui Abraham, despre care Dumnezeu a jurat, „Eu îi voi da poarta.” El a venit la Iordan, aceea era poarta lui, și el a posedat-o.

⁴⁴ Una din diminețile acestea și eu trebuie să vin jos la acea ultimă poartă. Voi trebuie să veniți jos la Iordan, dar Sămânța lui Abraham va poseda poarta. Nu contează ce este aceasta, el va poseda poarta fiecărui vrăjmaș.

⁴⁵ Toți oamenii aceia erau oameni mari. Ei au murit în linie. Dar, în final, într-o zi în Betleemul din Iudeea, Sămânța Regală s-a născut. Care, toți ceilalți au fost doar umbre. Sămânța Regală s-a născut, nu dintr-un om. Ci El a fost născut printr-o fecioară, cu Puterea în venele Lui să biruiască moartea și iadul. Dumnezeu a făcut o promisiune. Un om obișnuit nu o putea face. Dar dacă Dumnezeu face o promisiune, El este doar același Dumnezeu care era cu câteva minute înainte, cu Abraham, Iehova-jireh, Domnul va asigura calea pentru a lua poarta. Cum o vom face noi? Iosua a murit. Moise a murit. Restul dintre ei au murit. Dar Dumnezeu a zis, „El va poseda poarta vrăjmașului.” Cum va poseda El moartea? El are o cale să facă lucrurile. „El va poseda poarta vrăjmașului lui.”

⁴⁶ Sămânța Regală s-a născut. El a fost ispitit în tot felul ca și noi. Chiar așa cum voi trebuie să fiți ispitiți, așa a fost El. Diavolul repede L-a luat, când El a primit Duhul Sfânt, în pustie pentru patruzeci de zile și nopți, să fie ispitit. Și când El a venit afară . . . Și la moartea Lui, ei au bătut cuie în mâinile Lui, și L-au scuipat în față. El a trecut prin fiecare boală. Dar când El a fost aici pe pământ, El a dovedit că El poate învinge boala. Când mama nevastei lui Petru zăcea bolnavă, de friguri, El a atins mâna ei și febra a părăsit-o. Când leprosul a strigat la poartă, „Necurat! Necurat! Dacă Tu vrei, Tu mă poți face sănătos.”

⁴⁷ El a zis, „Eu vreau. Fii sănătos.” El a biruit și a luat poarta leprei. El a luat poarta febrei.

El a făcut fiecare natură să i se supună Lui. El era Sămânța lui Abraham, Sămânța Regală, Cel la care i s-a dat promisiunea; pentru El, Abraham și toată Sămânța care l-a urmat, până la Sămânța Regală și toată Sămânța de după El. Promisiunea lui Dumnezeu este adevărată. El a biruit boala.

El a biruit ispitirea. Când dușmanul L-a scuipat în față, I-a lovit falca, El a întors partea cealaltă. Când I-au smuls barba de pe față și L-au scuipat, El nu s-a răstit niciodată înapoi. El a biruit poarta ispitirii și a luat-o.

⁴⁸ Apoi tu zici, „Temperamentul meu nu mă lasă să o fac.” Tu, Sămânța a lui Abraham, da, domnule, El a cucerit-o pentru tine.

⁴⁹ Când ei s-au răstit la El, El nu s-a răstit înapoi. Când au făcut haz de El, El a tăcut. Când El a fost numit un drac, El a tăcut. El avea o treabă, și aceea era treaba Tatălui, și El a mers în jur făcând aceea. Apoi, în final, ei L-au dus la o cruce. Moartea a trebuit să-L înfrunte. Toți ceilalți au biruit mărire, și au biruit natura, și au biruit leii, și au biruit focul. Ei au biruit totul în afară de moarte. Dar aici era Unul, zvâcnind în venele Lui, înăuntru acolo, puterea de biruire a morții. Astfel ei I-au luat mâinile și L-au întins și L-au pironit pe o cruce. Ei L-au bătut și L-au dezbrăcat până când oasele Lui Îl priveau. Dar când ei au făcut-o, și ei au făcut tot ce au putut face, moartea L-a lovit, a zis, „Acum Te voi lua așa cum l-am luat pe Iosua. Te voi lua cum l-am luat pe Daniel. Și voi face toate acestea deoarece eu Te voi face să mori.”

⁵⁰ Și El a murit încât soarele s-a rușinat de sine. El a murit încât natura s-a rușinat și nu a mai putut să funcționeze. Soarele a apus în mijlocul zilei. Stelele nu se iveau. El a murit încât elementele erau așa de întunecate încât nu vă puteați vedea mâna înaintea voastră, în mijlocul zilei. Îmi imaginez că natura a zis, „Lasă-mă să mor împreună cu El.”

⁵¹ Frate! Atunci diavolul i-a trimis sufletul Lui scump în groapa fără fund a iadului. Acolo porțile s-au deschis, dar El a ieșit afară a treia zi, a biruit-o. Amin. „Sămânța Lui va poseda poarta vrăjmașului.” A biruit moartea! El a biruit iadul. În acea primă dimineață de Paște, El a biruit mormântul. Acum noi stăm, mai mult decât biruitori, prin Acela Care ne-a iubit.

⁵² În Ziua Cincizecimii El a trimis jos Duhul Sfânt, să continue, prin Neamuri, să scoată o Sămânță a promisiunii. Să dea Neamurilor, cei lepădați, să le dea botezul Duhului Sfânt, să-i aducă în Promisiune. Acum noi avem un drept să biruim toate bolile. Noi nu trebuie să o biruim; ea este deja biruită. Noi doar trebuie să pretindem promisiunea și să mergem să o luăm. Ea este deja biruită. Moartea este biruită. Iadul este biruit. Boala este biruită. Ispitirea este biruită. Toți dracii sunt biruiți. Iadul este biruit. Moartea este biruită. Mormântul este biruit. Noi stăm în poartă, luând-o, nu trebuie să tragem un foc. Deja s-a plătit pentru ea.

⁵³ Vrăjmașul Lui, El va poseda poarta vrăjmașului lui. Cât de mulți? Mii de milioane; el va poseda poarta vrăjmașului lui, fiecare vrăjmaș. El a înviat din morți. Noi o posedăm deoarece El ne-a dat-o. Este toată un dar gratuit, pe lângă toate acelea,

și tot ce a făcut El, și a biruit fiecare poartă. El a biruit boala, a luat poarta. Singurul lucru ce avem de făcut este să mergem sus la poartă, să zicem, „În Numele lui Isus Cristos, Biruitorul!” Amin.

⁵⁴ Când vine timpul să mori, și moartea zice, „Priviți-mă cum îl fac să-și retragă religia.”

⁵⁵ „În Numele lui Isus Cristos din Nazaret, retrage-te, Iordanule!” Sămânța lui Abraham ia poarta.

⁵⁶ Păi, Pavel a zis, când ei se pregăteau să-i taie capul, o Sămânță a lui Abraham, el a zis, „Moarte, unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința? Mulțumiri fie lui Dumnezeu Care ne dă biruința prin Isus Cristos.”

⁵⁷ El va poseda poarta vrăjmașului său, o va lua. Acum, el nu este lovit la poartă. El o va birui și o va lua. El o va poseda. Acea este în puterea lui proprie.

⁵⁸ În Biserica viului Dumnezeu, în dimineața aceasta, stă puterea să vindece toate bolile. În Biserica viului Dumnezeu stă putere să biruie toată ispitirea. În posesia Bisericii viului Dumnezeu, în dimineața aceasta, zace puterea să înlănțuie păcatul și să-l arunce, și să primească botezul Duhului Sfânt, în Biserica lui Isus Cristos.

„Orice doriți, cereți în Numele Meu, și vi se va da. Încă puțină vreme, și lumea (cei ce nu sunt Sămânța, sămânța neregenerată) nu Mă va mai vedea. Dar voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” Ce? Sămânța Regală. „Lucrările care le fac Eu, le veți face și voi. Eu Însumi voi adevărați că sunt cu voi, căci aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”

El va poseda sămânța vrăjmașului lui. El va poseda. Sămânța Lui va poseda poarta vrăjmașului lui, nu contează ce este poarta. Dacă este boală, ispite, păcat, orice poartă este, ea este biruită. Și Sămânța lui Abraham o posedă.

⁵⁹ Nu sunteți fericiți, în dimineața aceasta, să știți că noi stăm acum mai mult decât un biruitor? Mai mult decât un biruitor! Oh, nu există nimic despre ce să vă luptați. Lupta s-a terminat. Fluierul a suflat. Steagul s-a ridicat. Și în mijlocul fiecărei grămezi de păcat, fiecare mijloc al fiecărei camere de boală, este crucea veche zgronțuroasă, plantată prin Sângele lui Isus Cristos, un Biruitor. Singurul lucru ce-l facem noi este să credem, priviți și trăiți.

„Eu voi fi cu voi. Eu voi dovedi. Oamenii vin în zilele din urmă, și zic, ‚Oh, bine, aceea era.’ Dar Eu voi fi cu voi. Și tocmai lucrurile care Eu le-am făcut, aici pe pământ, Eu voi fi în voi, făcând chiar același lucru. Atunci ei vor ști. Ei Mă vor vedea. Cei . . . Poporul Meu Mă va vedea. Sămânța lui Abraham Mă va vedea. Ei Mă vor cunoaște. Ei Mă vor recunoaște. Ceialți Mă vor numi, ‚Beelzebub,’ întocmai cum au făcut ei. Dar voi Mă veți

cunoaște, căci Eu voi fi cu voi. Voi Mă veți vedea, veți vedea cu ochiul vostru. Voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar până la sfârșitul lumii, chiar aceleași lucruri care le fac Eu. Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el, același fel de lucrare.”

⁶⁰ Și, astăzi, Biserica viului Dumnezeu are privilegiul de a sta și să vadă pe biruitorul, Isus Cristos înviat, Fiul viului Dumnezeu, stând prezent, trăind în Biserica Lui, făcând același lucru care El l-a făcut atunci. Atunci noi posedăm poarta fiecărui dușman.

⁶¹ Dacă aveți un vrăjmaș în dimineața aceasta, atunci, fratele meu, există numai, dacă sunteți o Sămânță a lui Abraham, după ce ați auzit aceasta, nu există suficienți draci în iad care să poată ține poarta aceea înaintea voastră. Ea se va deschide. Mie nu-mi pasă ce este aceasta. Voi mergeți acolo sus, ca o Sămânță promisă, ziceți, „Eu pretind aceasta pentru mine. Aceasta este a mea, deoarece Dumnezeu a jurat că El va învia pe Isus, și, prin Isus, eu o voi birui. Eu vin în Numele acelui Biruitor, Isus Cristos. Dă-te înapoi. Eu trec dincolo.” Amin. „El va poseda poarta vrăjmașului.” Apoi stai sus acolo, cu umerii dreپți și scutul tău strălucind, acoperit cu Sângele Domnului Isus. Vrăjmașul îl va recunoaște.

⁶² Dacă aveți nevoie, vorbiți cu El acum în timp ce ne rugăm, voi de aici, în dimineața aceasta, în timp ce aveți capetele aplecate. Și dacă aveți o nevoie, vreți doar să vă ridicați mâna spre Isus? Și doar să o vorbiți în inima voastră, în inima voastră, și ziceți, „Doamne, Tu îmi cunoști nevoie. Acum, am auzit, în dimineața aceasta, și aceea este Biblia, „El va poseda poarta vrăjmașului.” Eu vin să posed poarta. Poate eu am o mânie. Poate eu am nevoie de Duhul Sfânt. Păcatul m-a legat. Eu am nevoie. Dar eu vin la poartă acum. Eu o voi lua, în dimineața aceasta, poarta mea. Deci, dă-te la o parte, eu trec dincolo.”

⁶³ Bindecuvântate Doamne, Tu ai văzut toate mâinile acestea. Și Tu știi că acesta-i Cuvântul Tău, Doamne. Eu doar L-am citat, și am adus jos prin Scripturi. Caracterele Bibliei, despre cum ei au supus împărății și au lucrat neprihănire, și au stins focul, violența focului, și au scăpat de tăișul sabiei, și au închis gurile leilor, și, oh, mai mult, femeile și-au primit morții lor înapoi la viață, și multe lucruri, deoarece Tu ai promis-o. Această-i promisiunea Ta, „Sămânța lui.” „Sămânța Ta, Abraham, va poseda poarta vrăjmașului.” Și Tu Îți ții promisiunea.

⁶⁴ Acum dă-le, Doamne, dorința inimii lor. Fie ca ei să plece de aici o persoană diferită. Fie ca ei să meargă, știind că ei sunt—ei sunt biruitori, pentru că Sămânța Regală a biruit pentru ei. Împăratul Regal, când El a venit, născut dintr-o fecioară, El a biruit fiecare vrăjmaș, chiar până la moarte. Deci moartea însăși nu poate speria Sămânța lui Abraham. Noi avem promisiunea că noi vom moșteni pământul, și ne vom reîntoarce iarăși într-un fel

mai glorios, într-un trup glorificat, după ce ultimul vrăjmaș este pus sub picioare, a singurului și ultimul copil al lui Dumnezeu care va veni în Împărăție.

⁶⁵ Dacă acolo sunt acei cu mâinile sus, Doamne, care sunt păcătoși, salvează-i. Cei care sunt decăzuți, lasă-i să știe că ei nu trebuie să rămână un decăzut. El poate poseda acea poartă a decăderii. Poate acela cu o mânie, sau o—o limbă vulgară, murdară, sau o inimă pofticioasă, sau una lacomă, după bani, sau—sau ceva lucru murdar, lasă-i să știe că ei pot poseda poarta aceea. Poate aceasta-i boală, Doamne, suferințe. Ei pot poseda poarta aceea, „Căci El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre. Pedepșa care ne dă pacea era peste El, și prin rănilor Lui am fost vindecați.” Noi suntem biruitori, în dimineața aceasta. Admite aceasta, Doamne.

Și pe lângă toată aceea, acea lucrare mare care a fost făcută de El, totuși El este cu noi. Totuși, El a promis că El o va face. „Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul epocii.” Mă rog, Tată, ca Tu să Te faci cunoscut la fiecare și la toți, în dimineața aceasta. Căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

⁶⁶ Credeți voi că acesta este Adevărul? Credeți cu solemnitate că acesta Adevărul, nici o undă de îndoială în inima voastră. Acum doar amintiți-vă aceasta. Lucrarea Duhului Sfânt este așa de simplă încât confundă mintea intelectuală. Cele mai simple lucruri care eu vreo dată . . . Eu am văzut Duhul Sfânt făcând aceasta. Eu aș spune lucruri care, păi, eu nu aș gândi despre asta ca fiind în felul acela. Dacă trebuia să-mi folosesc propria mea minte, eu aș zice, „Ei bine, aceea nu ar putea fi corect.” Dar asta întotdeauna este corect. El face lucruri doar așa de simplu. Și El face lucruri să Se facă cunoscut la poporul Lui. Dumnezeu este cu poporul Lui. El este în mijlocul poporului Lui. El îi iubește. Și El vrea să facă pentru ei, și să-i ajute; și doar să-i lase să știe, nu ce *va* face El, ci ceea ce El *a făcut*. El deja a făcut-o. Este a voastră. Ea vă aparține. Este un dar gratuit de la Dumnezeu Tatăl nostru, către Biserica Lui.

⁶⁷ Acum cât de răsucită va fi mintea intelectuală, ca și în zilele lui Daniel, și în zilele copiilor Evrei, și—și cei mulți despre care am vorbit în dimineața aceasta. Vedeți, marea lume intelectuală în ziua aceea era tot așa de greu de biruit cum este acum. Acesta întotdeauna a fost vrăjmașul, în felul lor de a vedea, și știința lor modernă și lucrurile, erau tot așa de complicate și lucruri, pentru minte atunci, cum este a noastră astăzi. Vedeți, era același lucru. Dar acolo erau aceia, întotdeauna, care au îndrăznit să stea acolo și să zică, „Dumnezeu este corect. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat.”

⁶⁸ Și, voi, voi nu trebuie să biruiți, deoarece El a biruit. Singurul lucru care-l aveți de făcut este doar să mergeți sus și să-l luați,

stați în poartă, ziceți, „Este a mea. Aceasta este a mea. Dumnezeu mi-a dat-o, mântuirea mea. Dacă vreau Duhul Sfânt, Dumnezeu mi l-a dat. Promisiunea este pentru mine, pentru copiii noștri, pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul.” De aceea stau eu. Doar . . .

⁶⁹ Slujba mea, a acestui discernământ și așa mai departe, se va termina curând acum. Oh, va fi întotdeauna acolo. Dar curând se va sfârși acesta, căci se va duce la ceva mai mare. Vedeți? Aceasta merge înainte în sus; de la a lua mâna, până la discernământ, și acum ea se pregătește să facă alta. Vedeți? Vedeți-o. Priviți-o și știți că aceasta-i adevărat. Vedeți? Eu știu că acesta-i Adevărul. Și va merge mai mare, mai înaltă, mai bună. Sigur. Păi, El a promis-o. Și ce promite El, El face. El nu poate da greș în promisiunea Lui. Și ce este aceasta? Prezența Lui veșnic vie cu noi, să o lase, să vă facă de cunoscut că El a luat poarta pentru voi.

⁷⁰ El era Sămânța Regală. Nimeni nu putea lua acele porți decât El. Toți aceia de acolo din urmă erau umbre ale venirii Lui. Dar când El a venit, a terminat toată lupta. Lupta s-a sfârșit la Ghetsimani și la Calvar. Iar acum noi doar stăm, ca biruitori. Nu mai este luptă de luptat. Noi . . . Lupta este terminată. Noi doar o posedăm, contractul abstract la aceasta. O garanție scrisă de Dumnezeu, Tatăl nostru, Care a ridicat mâna Lui, a zis, „Eu voi jura pe Mine însumi că Sămânța lui va poseda poarta vrăjmașului.” Iată-o acolo. Ea este deja luată. „El a fost rănit pentru fărădelegile noastre. Cu rănilor Lui noi *am fost* vindecați.” Aceasta deja s-a făcut. Este lucrare terminată. Noi doar o posedăm. „Și lucrările care le fac Eu, le veți face și voi.” Regele este cu noi, în dimineața aceasta. Binecuvântările Lui mari, Duhul Sfânt, se mișcă peste noi. Să simți acel simțământ glorios, să știi că este exact cu . . . în linie cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta ne dă o consolare așa de minunată, să știm căci—căci Dumnezeu este Tatăl nostru.

⁷¹ Acum, eu cred, a—a dat el cartonașe de rugăciune în dimineața aceasta? I-am spus, bine, dacă nu erau alții decât oamenii tabernacolului, păi, să nu dea cartonașe de rugăciune. Dar dacă acolo—acolo erau în număr de zece, cinsprezece oameni, sau ceva, străinii în poartă, păi, să dea cartonașe de rugăciune, așa ca să-i putem aduce sus să ne rugăm pentru ei. Câți sunt un străin cu noi în această dimineață? Ridicați-vă mâna. Oh, Doamne! Sigur. Sunt cinsprezece sau douăzeci din aceia. În ordine. Noi vom alinia aceste cartonașe de rugăciune și-i vom aduce sus la platformă. Vedeți, motivul că am zis despre oamenii „tabernacolului,” ei sunt aici.

⁷² Acest discernământ, țineți minte, eu vorbesc aceasta, discernământul va fi curând până la sfârșit, va fi ceva așa de mult mai mare și așa de mult mai bun, chiar în cale. Acolo era, care eu știu, voi vă uitați la doi frați acum, care au stat cu mine

ieri, când aceea s-a întâmplat, vedeți, și ziua anterioară, când s-a întâmplat. Și aceea este de trei ori în rând, acum, aceasta s-a întâmplat, o confirmare că este chiar acum la îndemână, vedeți, se pregătește să aibă loc.

⁷³ Acum, Doamne, Tu ești Dumnezeu, și noi suntem slujitorii Tăi. Noi Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, pentru Duhul Sfânt Care a binecuvântat inimile noastre. Și acum noi suntem fericiți. Noi ședem aici, știind că noi suntem biruitori. Noi deja posedăm toate porțile vrăjmașului. Aceasta ni s-a dat, și noi avem cheia principală în mâna noastră. Numele lui Isus Cristos va des- . . . deschide fiecare poartă a vrăjmașului. Luați această cheie, cheia Numelui lui Isus, și des- . . . deschideți fiecare poartă a vrăjmașului care v-a legat departe de orice promisiune.

Și, Dumnezeu, în această dimineață noi venim în Numele lui Isus, cu această cheie, să deschidem porțile pentru cei bolnavi și suferinzi. Căci este scris în—în Cuvântul Lui, „În Numele Meu ei vor scoate draci. Ei vor vorbi în limbi noi. Și dacă ei vor lua șerpi, sau vor bea ceva de moarte, aceasta nu-i va vătăma. Ei își vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși.” Noi știm că lucrurile acelea sunt adevărate. Și acordă, în dimineața aceasta, Doamne, ca ei să, oamenii să fie în stare să vadă asta, prin manifestarea Cuvântului făcut trup și locuind printre noi, că, „El a fost rănit pentru fărădelegile noastre; cu rănilor Lui am fost vindecați.” Și fie ca ei să accepte aceasta și să fie vindecați, în dimineața aceasta, de toate bolile și infirmitățile și nezasurile lor. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

⁷⁴ Vrei să cânti, Teddy, *Crede Numai*, liniștit și încet, dacă vrei.

Și ce? Ai început tu de la unu? Numărul unu, cartonașul de rugăciune. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece, sau orice mai este. În ordine. Ați vrea voi doar liniștiți, dacă vă puteți ridica, să veniți de partea aceasta.

[Un frate zice, „Câți ai chemat?”—Ed.] Ha? [Cineva zice, „Asta-i tot. Asta-i tot.”] Vreo . . .

Să vedem, numărul unu, numărul doi. Cine are cartonașul de rugăciune numărul unu? [Un frate zice, „Eu îl am.”—Ed.] Da. Numărul doi. Bine, domnule. Numărul trei, numărul patru, numărul cinci, numărul șase, numărul șapte, numărul opt, numărul nouă, numărul zece.

⁷⁵ În timp ce ei își fac drum și își iau pozițiile lor să stea, mi-ar place să pun întrebarea la unii din restul dintre voi. Cât de mulți, există ceva oameni ai tabernacolului aici, care sunt bolnavi? Oamenii tabernacolului, ridicați-vă mâna. Vreo cinci . . . patru, cinci, șase, șapte, opt. Opt sau nouă mâini. Există cineva aici în tabernacol, care nu este de aici de la tabernacol, ei sunt străini cu noi, deși ați fi putut intra după serviciu și nu ați primit un cartonaș de rugăciune? Vreți să vă ridicați mâna? Oricine care are nevoie de Dumnezeu, care nu este . . . care—care nu vine la

acest tabernacol. Oricine aici care nu sunt membri ai acestui tabernacol, și—și totuși sunteți bolnavi și nu aveți un cartonaș de rugăciune, voi vreți să fiți amintiți în rugăciune? Vreți să vă ridicați mâna, fiecare persoană? În ordine. Asta-i bine. În ordine.

⁷⁶ Acum eu vă voi cere dacă veți fi cât se poate de reverenți, doar pentru un—doar câteva minute, și apoi noi vom începe imediat și începem. Acum să vedem. Cât loc mai ai acolo, Billy? În ordine. Este acela care are numărul zece acolo sus? Eu am chemat unul la zece.

Unsprezece, doisprezece, treisprezece, paisprezece, cinsprezece, să se ridice acum. Dacă ei sunt numărul zece, unsprezece, doisprezece, treisprezece, paisprezece, cinsprezece, să se ridice. În ordine. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece, unsprezece, doisprezece. Mai lipsesc încă doi, de la unu la cinsprezece. (. . . ? . . . șapte, opt, nouă, zece, unsprezece.) Cincisprezece, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci.

⁷⁷ Oh, așteaptă un minut. Eu—eu i-am spus să dea cartonașe de rugăciune doar la oameni care nu erau cu tabernacolul. Așa este. Vedeți? Căci, aceasta ar fi, vedeți, discernământ. Oamenii spun, „Acești oameni vin la tabernacol.” Vedeți? Eu—eu vă spun. Câți au fost aici . . . niciodată nu ați fost aici înainte? Să vă văd mâna, nimeni care a fost vreodată într-una din adunările mele înainte. În regulă. În regulă.

Acum, în ordine, doar un moment acum, Frate Teddy.

⁷⁸ Acum eu aș putea spune aceasta, că, voi toți ați auzit de adunări, cum merg, totuși, nu-i așa, toți oamenii ce au fost la adunări? Vedeți? Când Domnul nostru Isus a fost aici pe pământ, El nu a pretins să fie un vindecător. El era Sămânța lui Abraham, cu certitudine, și El avea promisiunea cu El. El a zis că El nu a făcut nimic până când Tatăl I-a arătat. Este așa? Și El a zis, „Eu nu pot face nimic până când Tatăl îmi arată ce să fac.” Și El a văzut-o prin . . . Nu „până când Tatăl îmi spune.” „Până când Tatăl îmi arată.” Sfântul Ioan 5:19, „Ce văd pe Tatăl făcând, la fel face și Fiul.”

⁷⁹ Acum când El—El a venit, noi aflăm, la începutul slujbei Lui, căci după ce El lua—scaunul lui David . . . [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Spiritual vorbind, cei . . .

Când Duhul Sfânt a venit peste El la botezul, lui Ioan, și El a devenit Mesia cel uns. Acum, amintiți-vă, El era Fiul lui Dumnezeu când El s-a născut. El era Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară. Dar când El a devenit Mesia, este când Duhul Sfânt a venit peste El, căci *Mesia* înseamnă „cel uns.” Vedeți? Și El era Cel uns când Duhul Sfânt a venit peste El. Voi m-ați auzit predicând despre *Mielul Și Porumbelul*. Apoi noi aflăm, când El . . . După cele patruzeci de zile ale Lui de ispitire, El a venit afară.

⁸⁰ Și cum a început slujba Lui, și cum s-a terminat? Noi aflăm că, în slujba Lui că acolo era un om cu numele de Andrei, care a mers și a găsit pe fratele lui, Simon, un pescar, și l-a adus la Isus. Și Isus i-a spus, a zis, „Numele tău este Simon. Numele tatălui tău este Iona. De acum înainte tu te vei numi *Petru*, care înseamnă „pietricică.” Vă amintiți de aceea? Și acest ins a fost așa de uimit la ce i-a spus Isus!

Acum, trebuia Mesia să facă asta? Câți știu asta, ziceți „Amin.” El trebuia să fie Dumnezeu-Profet. Da, domnule. Moise a zis, „Domnul Dumnezeu vostru va ridica un Profet asemănător mie. Se va împlini că cine nu va asculta de acest Profet va fi stârpit din mijlocul poporului.”

⁸¹ Acum, deci când noi aflăm, mai târziu, a Lui . . . „El a venit la ai Săi Proprii.” Cine erau aceia? Iudeii, prin natură. „Și astfel ai Săi Proprii nu L-au primit,” astfel El a trebuit atunci . . . Acum aceasta trebuie să meargă la Neamuri, vedeți, căci ai Lui Proprii nu L-au primit. „Dar la toți aceia care L-au primit, El le-a dat putere să devină fiii lui Dumnezeu.” Deci acum El s-a întors spre Neamuri, și a fost, de două mii de ani. Dar acum observați lucrurile care le-a făcut El.

⁸² Apoi Filip, după ce el a văzut că s-a făcut aceasta, el a mers și l-a găsit pe Natanael, și i-a spus lui Natanael pe Cine a găsit și ce a făcut El. Și asta l-a uimit. Nu-i venea să creadă. Dar când el a ajuns în Prezența Domnului Isus, când el a aflat unde era El, a venit sus în Prezența Lui, Isus a zis, „Iată un Israelit în care nu este viclenie.”

⁸³ Acum, dacă voi ați fi stat acolo, credeți că ați fi fost suficient de spirituali să înțelegeți Cine era acela? Voi credeți că ați fi făcut-o? Acum priviți. Vedeți? Omul acela, doar un Străin, un pes- . . . acolo, El putea fi un pescar. El era un tâmplar, este ce El era. Acest Om tâmplar stând acolo, un Om de vârstă mijlocie. Și a venit acest om. El s-a uitat la el, ca unul dintre acești oameni de aici, a zis, „Iată un Israelit în care nu este viclenie.” Păi, cum a știut El că el era un Israelit? Nu în felul cum s-a îmbrăcat, pentru că ei toți s-au îmbrăcat la fel. „În care nu este vicleșug.” De unde știa El că el era un—un om fără vicleșug?

⁸⁴ Deci aceasta l-a uimit pe omul acesta. Fiind un credincios real, el a zis, „Rabi,” sau frate, predicatorule, învățătorule, „când m-ai văzut Tu vreodată?” Vedeți, el îl chestiona.

⁸⁵ El a zis, „Înainte ca Filip să te cheme, când tu erai sub pom, Eu te-am văzut.”

El a zis, „Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Împăratul lui Israel.”

⁸⁶ Isus a zis, „Pentru că Eu ți-am spus aceasta, acum tu Mă crezi? Acum vei vedea lucruri mai mari decât acesta.”

87 Și acela-i motivul că eu cred că Biserica viului Dumnezeu va vedea un lucru mai mare decât acesta. Aceasta-i gata să păsească chiar în acesta acum, curând, vedeți, deoarece ei au crezut-o. Cei care au respins-o, din cauza barierelor denominaționale, mă îndoiesc dacă ei vor crede vreodată ceva. Vedeți? Lucruri. . . Voi sau veți umbla în Lumină sau veți fi orbi. Lumina orbește, sau arată calea.

88 Păsărele mici, am găsit, la Statuia Libertății. Ai grijă să vezi asta, frate Thoms, când te duci sus, vezi. Ele s-au izbit acolo, de și-au spart creierii. Și eu am zis, „Care era chestiunea?”

89 A zis, „În loc să urmeze lumina, în furtună, la adăpost, ele au încercat să izbească lumina. Ele se omoară.”

90 Acela-i singurul lucru care se întâmplă când voi vă izbiți împotriva Luminii, voi vă ucideți, spiritual. Doar umblați în Lumină așa cum El este în Lumină, atunci noi vom avea părtășie unul cu altul, toate bisericile vor crede și vor merge înainte și se vor bucura de binecuvântările lui Dumnezeu. Nu ar fi aceea minunat?

91 Priviți la femeia Samariteancă când ea a venit. Ea era o Samariteancă, acum (nu o Evreică), o Samariteancă. Și El a zis, „Adă-Mi să beau.” Și conversația a continuat.

Aceasta este pentru cei noi veniți acum.

92 Și conversația a continuat. Acum, ea nu l-a cunoscut pe El ca fiind un Mesia. El era doar un—un Om, un Iudeu. Vedeți cum a zis ea întâi? Ea a zis, „Păi, nu este obișnuit ca voi Iudeii să vorbiți cu o femeie Samariteancă în acest fel.” Ea a zis, „Noi nu avem de-a face unii cu alții.”

93 El a zis, „Dar dacă tu ai ști cu Cine vorbești, tu Mi-ai cere să bei. Și Eu ți-aș aduce, ți-aș da apă, care nu vii aici să scoți.”

94 Păi, ea a zis, „Acum doar un minut.” Ea a zis, „Noi ne închinăm pe acest munte, și—și voi Iudeii vă închinați la Ierusalim.”

95 Isus a zis, „Dar vine ceasul când—când nu vă veți închina nici la Ierusalim nici pe acest munte, ci în Duhul. Căci Dumnezeu este un Duh, și cei ce se închină Lui trebuie să I se închine în Duh și Adevăr.” Vedeți? Ei bine, El a continuat, a purtat conversația până când El a aflat unde era necazul ei. Ce, voi știți unde era necazul ei? Știe careva care era treaba cu femeia de la fântână? Ea avea prea mulți bărbați, nu-i așa? Deci El i-a zis, „Du-te ia-ți bărbatul și vino aici.”

Ea a zis, „Eu nu am nici un bărbat.”

96 A zis, „Așa este. Tu ai avut cinci, și cel cu care trăiești acum nu este al tău.”

97 Ea a zis, „Domnule!” Acum priviți-o. „Domnule, îmi dau seama că Tu ești un Profet.”

Dacă urmăriți citirea acelei trimiteri înapoi, voi veți afla. „Domnule,” în original, „Tu ești, îmi dau seama, că Tu ești *acel* Profet.” Țineți minte, în Biblie, se tot spune, „Acel Profet, ești Tu, *acel* Profet?” Ce Profet a fost acela? Acela care Moise a zis că se va ridica.

„Îmi dau seama că Tu ești un Profet. Acum, noi am fost învățați, și noi știm când Mesia vine, El va face aceste lucruri.” Acela era semnul lui Mesia. Este așa? Să știe care era necazul ei. A zis, „Noi știm când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri. Dar Cine ești Tu?”

El a zis, „Eu sunt Acela, care-ți vorbește.”

⁹⁸ Ea și-a lăsat ulciorul, ea a alergat în cetate, îmi imaginez, doar ținând-și inima, și zicea, ținându-și mâinile pe pieptul ei doar sărind, zicând, „Veniți, vedeți un Om Care mi-a spus lucrurile care le-am făcut. Nu este acesta chiar Mesia? Nu este acela tocmai Acela despre care a spus Biblia că va veni? Acesta era un Iudeu șezând acolo, doar un Om obișnuit, arăta ca un tâmplar. Dar El mi-a spus că am avut cinci bărbați, și voi toți știți că acela-i adevărul. Acesta trebuie să fie Mesia.” Este corect?

⁹⁹ Acum, Isus a zis, „Încă puțin, puțin spațiu de timp, lumea nu Mă va mai vedea. Totuși, voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi. Și lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi. Chiar mai multe decât am făcut Eu aici, veți face voi, căci Eu merg la Tatăl, mă reîntorc înapoi în formă de Duh.”

Jertfa este plătită. Sămânța Regală a murit; Sămânța Regală a înviat din nou. Acum Biserica stă justificată, prin a crede asta, și Sămânța Regală poate veni în acești oameni și chiar să-i facă împreună moștenitori, fii și fiice ale lui Dumnezeu.

¹⁰⁰ Acum, către restul dintre voi acolo afară, care nu sunteți în acest rând de rugăciune, eu i-am spus doar să dea cartonașe la oamenii care . . . când l-am chemat azi dimineață. El m-a chemat, a zis, „Tu vrei să merg jos să dau ceva cartonașe, tati?”

¹⁰¹ Am zis, „Dacă sunt cel puțin zece oameni care sunt din afara tabernacolului.”

¹⁰² Acum, uneori în tabernacol eu îi chem și le dau cartonașe de rugăciune. Voi veniți înapoi, ziceți, „Păi, el i-a cunoscut. Ei erau de la tabernacol. El cunoștea starea lor. Sigur.”

¹⁰³ Apoi mă întorc în jur, eu zic, „Doar aceia afară din tabernacol, să vină. În ordine. Voi din afara tabernacolului, voi veți fi aceia care intrați în rândul de rugăciune.”

¹⁰⁴ „Oh, noi nu i-am cunoscut,” a zis tabernacolul. „Noi nu știm care este necazul lor. El poate a mințit despre aceasta.” Vedeți?

¹⁰⁵ Atunci eu zic, „Nimeni să nu vină. Lăsați ca Duhul Sfânt doar să-i aleagă pe cei de aici care nu sunt din tabernacol, doar șezând acolo afară.” Totuși, voi doar . . .

106 Nu există nici o cale de loc, de-a aduce pe om la Dumnezeu, numai dacă el este predestinat să fie un fiu al lui Dumnezeu. Nu există doar nici o cale să o faci. Isus a zis, „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl Meu.” Și acela-i Adevărul. Tot ce a făcut El, acolo era ceva împotriva. „Dacă El a făcut-o în *acest* fel, trebuia să fie în *acest* fel. Și în felul *acesta*, trebuia să fie înapoi în felul *acela*.” Vedeți, aceasta-i doar necredință. Dar înțelepciunea este îndreptățită prin copiii ei. Deci, voi, voi vedeți.

107 Acum aici, eu încerc să spun la—la această adunare de oameni, aceasta, că Isus Cristos a fost cea Sămânță Regală. Nu suntem noi; este El. Noi suntem doar moștenitori la aceea, dar toate lucrurile sunt ale noastre. Cum ar fi dacă voi ați fi stat acolo în ziua aceea când Simon a venit sus? Și, voi, nimeni. . . Acesta este primul lucru care l-a făcut El vreodată.

108 Acum, acela va fi primul lucru pentru acești oameni, dacă El o face. Ei niciodată nu au văzut-o înainte.

109 Dar când Simon a venit sus, un pescar bătrân, nu avea suficientă învățătură să-și semneze numele pe o bucată de hârtie. Biblia a zis că el era „neștiutor și neînvațat.” Și este o conjuncție. Și, „neștiutor și neînvațat.” Și atunci când El a pășit sus, în semn, o forță. . . Isus, Isus a zis, „Numele tău este Simon.” Ce credeți că s-a gândit el? Ce v-ați fi gândit voi dacă voi ați fi stat acolo? „Și numele tatălui tău este Iona. Și de acum înainte te vei numi Petru.” Ce, ce v-ați fi gândit? Îi citea Omul gândul? Păi, ce v-ați fi gândit? V-ați fi gândit că acela era semnul lui Mesia?

110 Dacă acela este semnul lui Mesia într-o epocă, trebuie să fie semnul lui Mesia, în a doua epocă, a treia epocă, a patra epocă. Fiecare epocă trebuie să fie la fel, căci Dumnezeu nu se poate schimba. Și câți știu că Mesia era Dumnezeu? Sigur. El era Unsul. Sigur. Deci El nu se poate schimba. El trebuie să fie același.

111 Acela-i motivul că El a trebuit să mărturisească același lucru la Samariteni care l-a mărturisit la Iudei. Deoarece, cele trei naționalități de oameni sunt Ham, Sem, și poporul lui Iafet; Iudeu, Neamuri, și Samariteni.

112 Acum, voi observați Duhul Sfânt? Câți știu că Petru a avut cheile Împărăției? Ați observat? El a deschis-o la Ziua Cincizecimii, la Iudei. Filip a mers jos și a predicat la Samariteni, și i-a botezat în Numele lui Isus Cristos, dar Duhul Sfânt încă nu a venit peste ei. Ei au trebuit să trimită și să-l aducă pe Petru, care și-a pus mâinile peste ei și ei au primit Duhul Sfânt. Este adevărat? Și casa lui Corneliu, Neamurile L-au primit. Acea era totul. De atunci înainte, ea este doar deschisă la toți acum. Astfel acolo sunteți, vedeți, El a trebuit să o deschidă. Dumnezeu are căi de a face lucrurile.

113 Acum, în dimineața aceasta, dacă acest Unul Care a dat Promisiunea Seminței, și dacă sămânța șade aici. . . Eu vreau

să cred că fiecare din voi sunteți. Dacă Sămânța șade aici, cu siguranță Sămânța va vedea Promisiunea. Acum, fiecare din oamenii aceștia care stau aici și-au ridicat mâinile, ei nici măcar nu au mai fost în adunări înainte. Ei îmi sunt străini. Eu nu cunosc nici unul din ei. Ei doar au venit aici. Și cu câteva minute în urmă, Billy le-a dat un cartonaș de rugăciune, și ei stau aici. Sunt mulți dintre voi acolo afară, care v-ați ridicat mâinile, care nu ați avut cartonașe de rugăciune, și voi încă erați străini aici. Aceea nu are nimic de-a face cu aceasta. Voi doar credeți că voi sunteți moștenitor al acelei promisiuni. Voi doar credeți că prin rănilor Lui ați fost vindecați. Și credeți asta cu toată inima voastră, și urmăriți-L.

¹¹⁴ Singurul lucru ce este acest dar, este doar să vă supuneți Lui. Eu nu spun nimic; El este cel care spune. Și dacă Acesta este Duhul Lui de profeție, profetul întotdeauna avea AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Acesta întotdeauna era corect. Și să nu chestionați Doctrina, căci aceasta va trebui să se alinieze cu Biblia, dacă acesta-i Dumnezeu. Dumnezeu nu poate spune ceva, și apoi să meargă înapoi la aceasta și să o răsucescă în jur. Acesta trebuie să fie același lucru tot timpul.

¹¹⁵ Acum, voi cei de acolo, voi să credeți. Cu tot ce este în voi, voi să credeți. Acum nu vă mai mișcați în jur. Doar stați foarte liniștiți acum, fiecare.

Doar așa de încet și de blând cât puteți.

Se întâmplă să fie, în dimineața aceasta, că prima persoană care stă aici este un bărbat. Acum noi urmează să luăm această Scriptură.

¹¹⁶ Acum vedeți voi unde stau eu? Câți pot înțelege asta? Aici sunt bărbați și femei care stau aici, peste care niciodată nu mi-am pus ochii, în viața mea. Ei nici măcar nu au fost în adunare, și voi vedeți unde stau ei. Ei nu știu ce se va întâmpla. Eu nu știu ce se va întâmpla. Dar Dumnezeu a promis-o. Abraham nu a știut ce se va întâmpla când el a luat cuțitul să-l ucidă pe Isaac, dar Dumnezeu i-a promis. Aceea o stabilește. El l-a primit ca pe unul din morți, știind că El era în stare să-l învieze din morți. Este așa? Deci aceea o stabilește.

¹¹⁷ Acum, aici stă un om alături de mine, eu niciodată nu l-am văzut, nu știu nimic despre el. Noi suntem străini unul altuia. Noi nu ne cunoaștem unul pe altul. Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi.

Acum, printr-un dar Divin, dacă eu pot doar printr-un înzestrat... Acum, darurile acelea sunt născute în voi. Dumnezeu a predestinat înainte de întemeierea lumii. Câți știu asta? Deci aceasta nu ar fi ceva ce eu aveam, să iau darul. Dumnezeu doar a ales aceea. Eu nu am ales aceea. El a ales aceea. Vedeți? Ca profeții din Vechiul Testament, și oamenii diferiți, ei erau predestinați să o facă, să facă aceasta.

118 Acum, dacă omul este bolnav, eu nu l-aș putea vindeca. Dacă omul este în nevoie, aceasta ar depinde de ceea ce el are nevoie fie că pot să-l ajut sau nu. Poate fi, dacă era una alta care el . . . ceva mic la ce pot eu să-l ajut, păi, eu aș fi bucuros să o fac. Poate el are o mânie. Poate el nici măcar nu este un Creștin. Poate el este un Creștin. Poate el este un impostor. Eu nu știu. Ce-i dacă el este doar un atac pe furiș, unul care s-a strecurat înăuntru, și a venit aici, și doar se preface ca ceva? Priviți ce se întâmplă, vedeți, doar—doar vedeți ce are loc. Eu nu știu.

119 Dar, vedeți, tu stai aici, atunci tu poți sta perfect, știind că Dumnezeu a făcut o promisiune, Dumnezeu își ține promisiunea Lui. Vedeți? Acum, dacă Dumnezeu își ține promisiunea Lui, între, chiar aici acum, la acești oameni; câți de acolo vor ședeaa acolo, și cu toată inima voastră voi o veți crede? Toată inima voastră, voi veți crede? Atunci voi doar credeți-mă.

120 Acum să vedem. Să luăm o Scriptură. Acum, Simon Petru a venit la Domnul Isus. Și când a ajuns la Domnul Isus, Domnul Isus i-a spus cine era el, și—și i-a spus lucruri despre viața lui. Ei bine, același Isus trăiește astăzi. El . . . Credeți voi că El a înviat din morți? Credeți că Duhul Mesianic trăiește chiar în Biserică, astăzi, chiar la fel cum a trăit El întotdeauna? În ordine.

121 Acum, voi în audiență, care nu aveți un cartonaș de rugăciune, voi uitați-vă încoace și ziceți, „Doamne!” Desigur, nu există cartonașe de rugăciune în audiență, eu le am pe toate stând aici. Voi în audiență ziceți, „Doamne, atinge-mă Tu.” Aflați ce se întâmplă. Aflați ce se întâmplă . . . ? . . .

122 Acum, domnule, dacă ar exista o cale în lume să vă ajut, eu aș face-o. Vedeți, eu doar, noi suntem doar străini aici, și eu—eu vă întâlnesc pentru prima dată. Dar eu sunt răspunzător, ca slujitor, să spun Adevărul și să fiu un martor al lui Isus Cristos. Iar, acum, eu nu vreau să-mi spuneți ceva. Eu doar vreau să-mi răspundeți dacă este adevărul sau nu, și apoi lăsați ca El să o facă. Și dacă El va înfăptui în același fel aici la platformă, prin acest trup, ce a făcut El prin trupul lui Isus!

Acela-i Dumnezeu, în Cristos. Isus a zis, „Eu nu fac nimic până când Tatăl, care este în Mine, Îmi arată. El Îmi spune ce să fac.” Deci acela nu era Isus care i-a spus femeii. Acesta era Tatăl, în El, care i-a spus femeii. Acesta era—nu era Isus care a știut cine era Simon Petru, era Tatăl care locuia în El, a știut cine era Simon Petru. Asta este. Vedeți? Asta este.

123 Eu îți pot spune, acum, tu ești un Creștin, da, domnule, deoarece tu ai un—un—un duh primitor care vibrează calduț. Și el, el este un credincios. El este un Creștin. Și tu suferi de o stare nervoasă care îți dă o boală de stomac. Așa este? [Fratele spune, „Așa este.”—Ed.] Vedeți? Vedeți? Acum, aceea este exact. Cum a făcut asta? Cum am știut asta? Cum în lumea asta aș putea să o știu eu vreodată? Noi niciodată nu ne-am văzut unul pe altul

înainte. Asta e adevărat. Nu-i așa? [„E adevărat.”] Poate că El îți va spune altceva despre tine. Eu îți spun. Aici este ceva. Eu văd o femeie alături de tine. Ea este cu tine. Este soția ta. Și ea are nevoie de ceva ajutor, de asemenea. Da, domnule. Tu crezi că Dumnezeu poate să-mi spună aici ce este rău cu soția ta? [„Eu știu că El poate.”] În ordine, domnule. Are probleme cu inima, complicații. Da, așa este. Nu-i așa? Și nervoasă, de asemenea. Da, domnule. Acum, tu nu ești din acest oraș. Te duci înapoi pe aici când te duci acasă, mergând la Cincinnati. Așa este. Tu ești din Cincinnati, Ohio. Numele tău este Milliken. Întoarce-te, mergi înapoi acasă, te faci bine. Domnul te va binecuvânta și tu vei fi vindecat, tu și soția ta. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Vino, domnule. Voi credeți? Acum doar aveți credință. Nu vă îndoiiți.

¹²⁴ Acum fiți foarte reverenți. Fiecare acum doar fiți foarte reverenți, păstrați liniște. Vedeți, Duhul Sfânt este așa de timid. Câți știți asta? Doar foarte timid, Duhul Sfânt, vedeți, doar orice mică întreprupere Îl deranjează.

¹²⁵ Conform cu doctorii, tu trebuie să mori imediat, cu o boală de inimă. Așa este. Tu ai venit aici din Chicago, D-le. Mosley. Prenumele tău este Theodore. Îl crezi pe Dumnezeu? [Fratele spune, „Da.”—Ed.] Atunci du-te acasă și trăiește, în Numele lui Isus Cristos, și fi bine. Dumnezeu să te binecuvânteze.

¹²⁶ Tu crezi pe Dumnezeu? [Sora zice, „Sigur că da. Da, domnule.”—Ed.] Tu suferi cu o boală în piciorul tău. Tu ești din afara orașului, la fel. Tu ești din Owensboro, Kentucky. Numele tău este D-na. Lamb. Du-te înapoi acasă și fii sănătoasă.

¹²⁷ Doamna care șade chiar acolo, de asemenea este din Owensboro. Ai un abces pe sânul tău aici. Trebuia să fie operat, mâine. Du-te, crede, și să trăiești.

¹²⁸ Tu crezi, domnule? [Fratele zice, „Da, eu cred.”—Ed.] Noi suntem străini unul altuia. Numele tău este Dl. Gilmore. Așa este. Tu vii din Anderson, Indiana, unde este marea mișcare a Bisericii lui Dumnezeu. Așa este. Tu stai aici pentru afectarea parțială a fiicei tale. Ea este paralizată parțial. Tu crezi? Atunci du-te acasă și găsește-o în felul cum crezi tu. În ordine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Ai credință. Crede.

¹²⁹ Tu crezi din toată inima ta, domnule? [Fratele zice, „Da, domnule.”—Ed.] Tu ești din Indianapolis. Tu ești un predicator al Evangheliei. Acea este soția ta. Aha. Ea suferă de asemenea. Ea are boală de esofag în esofag. Doctorul. . . Are boală de inimă; puțin agitată. Eu văd că ea este surdă în urechea ei. Ce. . . Vino aici.

Tu duh surd, în Numele lui Isus Cristos, eu îți poruncesc prin Dumnezeu cel viu, ieși afară din femeie.

Acum tu mă poți auzi bine acum. Voi amândoi puteți merge acasă și fiți sănătoși. Mergeți înapoi la casa voastră. Tu mă auzi, și ești bine. Tu vei fi în ordine.

¹³⁰ Voi credeți din toată inima voastră? Doar aveți credință în Dumnezeu. Credeți.

¹³¹ Artrita aceea veche și lucrurile sunt un lucru îngrozitor de rău. Tu crezi că Dumnezeu te va face bine? Atunci mergi drept în jos pe acolo. Du-te acasă, laudând Numele Lui, zicând, „Îți mulțumesc, dragă Doamne Isuse.”

Motivul că am prins aceea așa de repede, această femeie avea același lucru, artrită.

Tu crezi că Dumnezeu te va face bine? [Fratele zice, „Da.”—Ed.] În ordine, domnule. Atunci doar umblă drept în jos pe acolo, și spune, „Îți mulțumesc, Doamne Isuse,” și du-te acasă.

¹³² În ordine, soră, doar întoarce-te și mergi înapoi, și crede. Tu ești înțepenită în genunchii tăi, este aici, și boala ta de inimă, și așa mai departe. Doar întoarce-te și du-te înapoi acasă, spune, „Mulțumesc, Doamne Isuse,” și fă-te bine. Crede cu tot ce este în tine.

¹³³ Voi credeți? Ce ziceți voi de acolo, unii dintre voi oameni, voi credeți?

¹³⁴ Doamna mică care șade acolo, cu părul negru, având epilepsie, tu crezi că Dumnezeu te va face bine? Tu o accepți? În ordine. Dacă tu vrei, El o va face.

¹³⁵ Aici stă un predicator, care șade aici, vrea o umblare mai apropiată cu Dumnezeu. Nu-i așa, domnule? Tu crezi că Dumnezeu o va face pentru tine? Ridică-ți mâna și spune, „Eu o accept.” Aha.

¹³⁶ Această doamnă care șade aici, și-a aruncat mâna jos. Ea are necaz spiritual despre care ea se gândește. Așa este.

¹³⁷ Aici este o doamnă mică aici, se întreabă dacă va avea copilul ei. Așa este. Tu ai fost într-una din adunările mele. Eu ți-am promis, prin Dumnezeu, un bebeluș. Nu-i așa? În ordine. Atunci mergi acasă și să-l ai. Nu te mai îngrijora de aceasta.

¹³⁸ Credeți voi cu toată inima voastră, voi toți? Fiecare din voi credeți? Sămânța lui Abraham va posedea poarta, poarta vrăjmașului. Sunteți voi Sămânța lui Abraham, prin Isus Cristos? Ridicați-vă mâinile dacă sunteți.

Apoi puneți-vă mâinile pe vecinul vostru, pe vecinul vostru, unii pe alții. Puneți-vă mâinile unii pe alții. Posedați poarta acum. Ea este a voastră. Ea vă aparține. „Rugăciunea de credință va salva pe cel bolnav. Dumnezeu îi va ridica.” În ordine, rugați-vă în felul vostru. Rugați-vă în felul cum o faceți la biserica voastră. Rugați-vă pentru oamenii care sunt cu voi acum. Puneți-vă mâinile unii pe alții și rugați-vă.

¹³⁹ Doamne Isuse, noi venim în acel măreț Nume Atotputernic al Sămânței Regale, Sămânța lui Abraham, care I-a fost promisă pe munte unde Tu ai rânduit un miel; și ai pus acel miel în pustie, un lucru misterios, la fel cum Tu ai făcut cu veverițele acelea, ieri.

Mă rog, O Doamne Dumnezeu, ca Tu să trimiți Putere, o credință. Și lasă ca fiecare Sămânță... Eu știu că ei vor, Doamne, căci Tu ai zis, „Sămânța lui Abraham.” Și dacă au fost unii aici care au pretins a fi Sămânța, și nu este Sămânța, iartă-i pentru intenția lor aici, sau pretinderea. Și fie ca Duhul Sfânt chiar acum să aprindă sufletul lor cu credință vie. Lasă ca Duhul Sfânt să pătrundă în fiecare inimă și să vindeci pe fiecare de aici. Ei își au mâinile unii peste alții.

Sămânța Regală a zis, „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred. Dacă își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa.” Și Acela Care a făcut promisiunea este prezent chiar acum, arătându-Se că El este aici. Acolo este Sămânța cu mâinile lor unii peste alții. „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.” Fie ca Duhul Sfânt să se reverse prin fiecare din mâinile lor, în inimile oamenilor, în trupuri, și să vindece pe fiecare care este în Prezența Divină. Acordă aceasta, Doamne.

Eu mustru pe diavolul. Eu mustru toată necredința. Eu mustru fiecare duh rău. Eu mustru pe fiecare prefăcut. Eu mustru tot ce este contrar cu Cuvântul lui Dumnezeu. Și lasă ca Duhul Sfânt să-și ia locul în inima oamenilor, chiar acum, prin credință. Fie ca fiecare boală și infirmitate, fiecare suferință să părăsească pe oameni, în Numele lui Isus Cristos. Amin.


¹⁴⁰ Acum, Sămânță a lui Abraham, voi din descendența regală, voi ai promisiunii, prin harul și ajutorul lui Dumnezeu, câți dintre voi vă puteți ridica mâna, să ziceți, „Eu am primit ceea ce am cerut”? Vă mulțumesc. Asta este. Pentru asta este promisiunea. Pentru asta este dată promisiunea, ca voi să puteți fi un moștenitor al tuturor lucrurilor, prin Isus Cristos care v-a salvat. El v-a salvat din păcat. El v-a salvat din boli. El v-a salvat de la moarte. El v-a salvat de la iad. El v-a salvat de la mormânt.

¹⁴¹ Voi ziceți, „Frate Branham, dar noi toți mergem în mormânt.” Dar mormântul nu ne poate ține. Și El a mers acolo, dar nu L-a putut ține. Cu certitudine. Nu-L poate ține.

¹⁴² „Bine, Frate Branham, eu sunt așa de ispitit.” Și El a fost. Dar El te-a salvat din ispitire.

¹⁴³ „Nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de la rău.” Vedeți, El a făcut-o. Totul este al tău. Totul este al vostru, prin Isus Cristos. El vă dă totul, gratuit. Nu este plată pentru aceasta, sau nimic. Ea este doar a voastră chiar acum. Nu sunteți bucuroși pentru aceasta? Nu sunteți voi fericiți pentru El? Mulțumiri fie lui Dumnezeu.

¹⁴⁴ Acum, vor fi servicii, în această, deseară. Da. Este deseară, la șapte treizeci deseară. Voi lăsa păstorul să vă spună. Vino. Vino.

Acum, duminica următoare dimineața, cu voia bunului Domn, eu voi fi înapoi să mă rog pentru bolnavi, la tabernacol, sau oriunde. 

59-1108 Posedând Porțile Vrăjmașului
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org